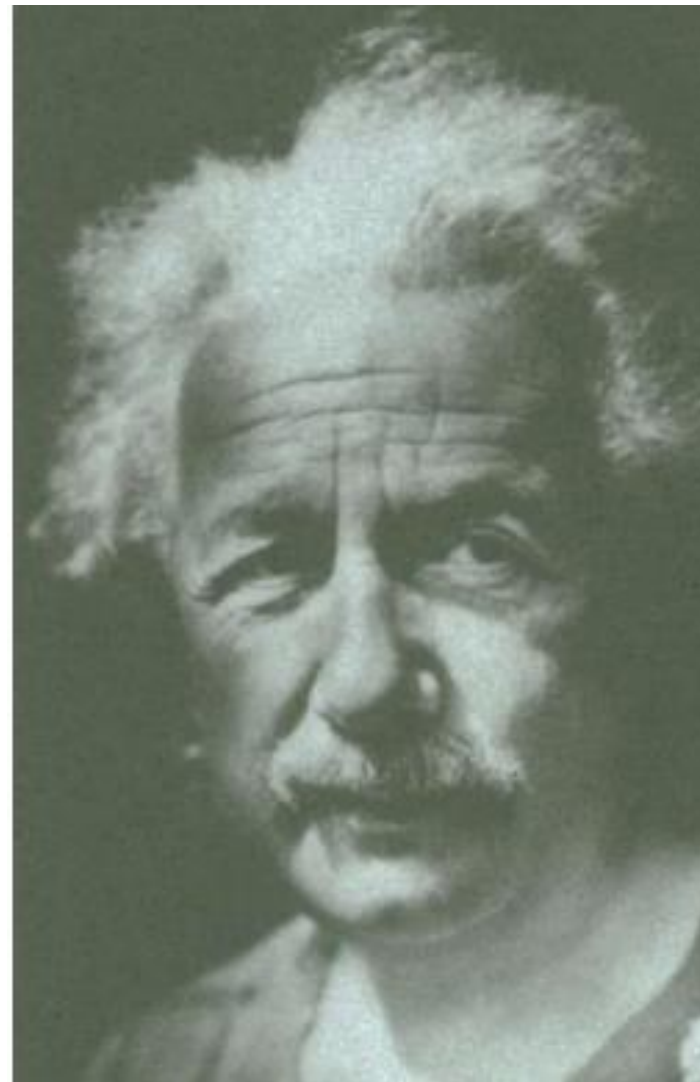

Jestem tylko ciekawy ...

Albert Einstein

Nagroda Nobla 1921

Albert Einstein 1879 – 1955

Młodość, studia i rodzina

Albert Einstein urodził się w 1879 roku w Ulm w Niemczech w świeckiej rodzinie żydowskiej. Jego ojciec, Hermann Einstein był sprzedawcą oraz inżynierem, matka Pauline Koch prowadziła dom. Albert miał dwa lata młodszą siostrę Maję.

Mając pięć lat rozpoczął naukę w domu i od najmłodszych lat pobierał lekcje gry na skrzypcach. W 1886 roku rozpoczął naukę w szkole powszechnej, potem uczęszczał do gimnazjum. Był bardzo dobrym, dociekliwym uczniem. Pod koniec lat 90-tych XIX wieku rodzina Einsteinów przeniosła się z Monachium do Mediolanu we Włoszech. Aby dostać się na studia musiał uzupełnić naukę w szwajcarskim liceum Aarau, gdzie w 1896 roku zdał maturę a następnie rozpoczął studia w Szwajcarskiej Federalnej Politechnice w Zurichu. Wtedy też zrzekł się obywatelstwa niemieckiego, by w 1901 roku uzyskać szwajcarskie. Na studiach Einstein poznał swoją pierwszą żonę, serbską studentkę wydziału fizyki Milewę Marić. W 1903 roku Albert i Mileva pobrali się. Mieli trójkę dzieci: córkę Lieserl oraz dwóch synów Hansa Alberta i Eduarda.

W 1900 roku ukończył studia, początkowo nie mogąc znaleźć zatrudnienia na uczelni, pracował jako nauczyciel w szkole średniej, a potem jako ekspert techniczny w urzędzie patentowym w Bernie. Praca w szwajcarskim urzędzie patentowym umożliwiała mu kontynuowanie badań, miał również czas na zgłębianie idei, które pojawiły się podczas jego studiów.

Albert Einstein, 1882

Albert wieku 12 lat z siostrą Mają

Albert Einstein z pierwszą żoną Milevą Marić, 1903.

Einsteinowie z synem Hansem, 1904

Pomnik – fontanna w Ulm

W mieście, gdzie urodził się A. Einstein znajduje się fontanna wykonana z brązu przedstawiająca go z rozczochranymi włosami i wysuniętym językiem. Fontanna składa się z 3 części. Całość osadzona jest na „kadłubie rakiety”, symbolu techniki, podboju kosmosu, a także zagrożenia nuklearnego. Na cokole autor umieścił „muszlę ślimaka” symbolizującą sceptycyzm wobec ludzkiego opanowania techniki. Spoza muszli wygląda głowa Einsteina .

<https://travel.wrota.net/?p=1090>

Praca naukowa

W 1905 roku ukazało się w czasopiśmie „Annalen der Physik” pięć prac naukowych Alberta Einsteina niezwykle istotnych dla współczesnej nauki. W jednej z nich *O elektrodynamice ciał w ruchu* opisał swoje przełomowe odkrycie – szczególną teorię względności. W kolejnej publikacji zaprezentował równoważność masy i energii w najbardziej znanym na świecie wzorze fizycznym: **$E=mc^2$** .

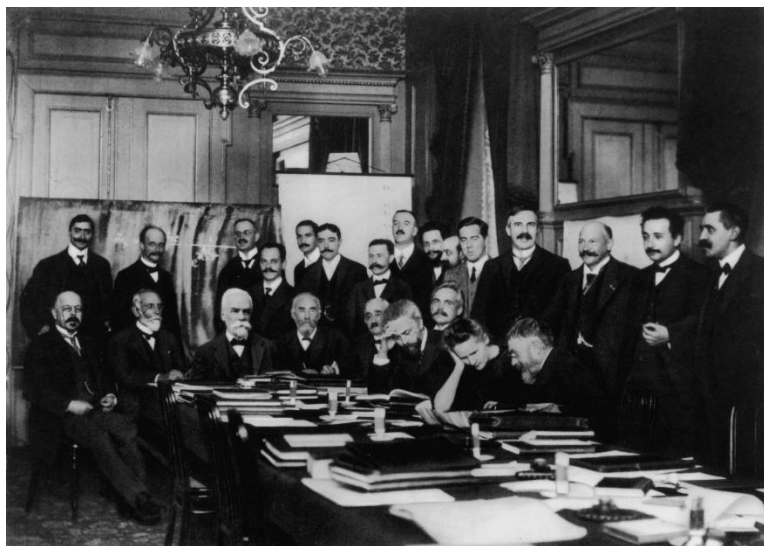
W tym samym roku obronił pracę doktorską pt. *O nowej metodzie wyznaczania rozmiarów molekuł*. 15 stycznia 1906 roku uzyskał oficjalnie stopień doktora fizyki Uniwersytetu w Zurychu.

W 1908 roku rozpoczął pracę na Uniwersytecie w Bernie, a w 1909 otrzymał tytuł i przyjął posadę profesora nadzwyczajnego fizyki teoretycznej Uniwersytetu w Zurichu. W tym też roku pierwszy doktorat *honoris causa* przyznał mu Uniwersytet Genewski. Od 1911 (rok po pierwszym zgłoszeniu jego kandydatury do Nagrody Nobla) Einstein otrzymywał wiele propozycji objęcia ważnych stanowisk, między innymi w Pruskiej Akademii Nauk czy na Uniwersytecie w Berlinie. 1 kwietnia 1911 roku A. Einstein objął stanowisko dyrektora Instytutu Fizyki Teoretycznej na Uniwersytecie Karola-Ferdynanda w Pradze, rezygnując tym samym z pracy w katedrze w Uniwersytecie w Zurychu.

Jako ceniony naukowiec był zapraszany z wykładami na międzynarodowe spotkania, m.in. 29 października 1911 roku wziął udział w I Kongresie Solvayowskim w Brukseli, zorganizowanym przez francuskiego chemika Ernesta Solvay'a (1838-1922) założyciela Międzynarodowego Instytutu Fizyki. W Kongresie uczestniczyła również Maria Skłodowska-Curie.

W 1914 został członkiem Pruskiej Akademii Nauk i przyjął posadę dyrektora Instytutu Fizyki Cesarza Wilhelma w Berlinie.

W 1916 roku w czasopiśmie „Annalen der Physik” ukazała się rozprawa Einsteina zatytułowana *Zasady ogólnej teorii względności*, wydana później jako jego pierwsza książka. W tym samym roku opublikował trzy prace o teorii kwantów, a w kolejnym roku pierwszą pracę z kosmologii. W trakcie swojej kariery naukowej napisał ponad 300 artykułów.

1911 Konferencja Solvaya. W pierwszym rzędzie siedzi Maria Curie Skłodowska, druga od prawej, a Albert Einstein stoi z tyłu, drugi od prawej

Wieża Einsteina

Zdjęcie: Astrophysikalisches Institut Potsdam

Wieża Einsteina - to obserwatorium astronomiczne imienia Alberta Einsteina. Znajduje się w Niemczech na przedmieściach Poczdamu. Obserwatorium zaprojektował Erich Mendelsohn dla współpracownika Einsteina - astronoma Erwina Finlaya-Freundlicha, który miał w nim prowadzić obserwacje związane z weryfikowaniem teorii względności. Wieżę zbudowano w latach 1920-21, obserwatorium zaczęło pracę w 1924 r. Od końca drugiej wojny światowej było w stanie ruiny. Wyremontowano je dopiero w 1999 r.”

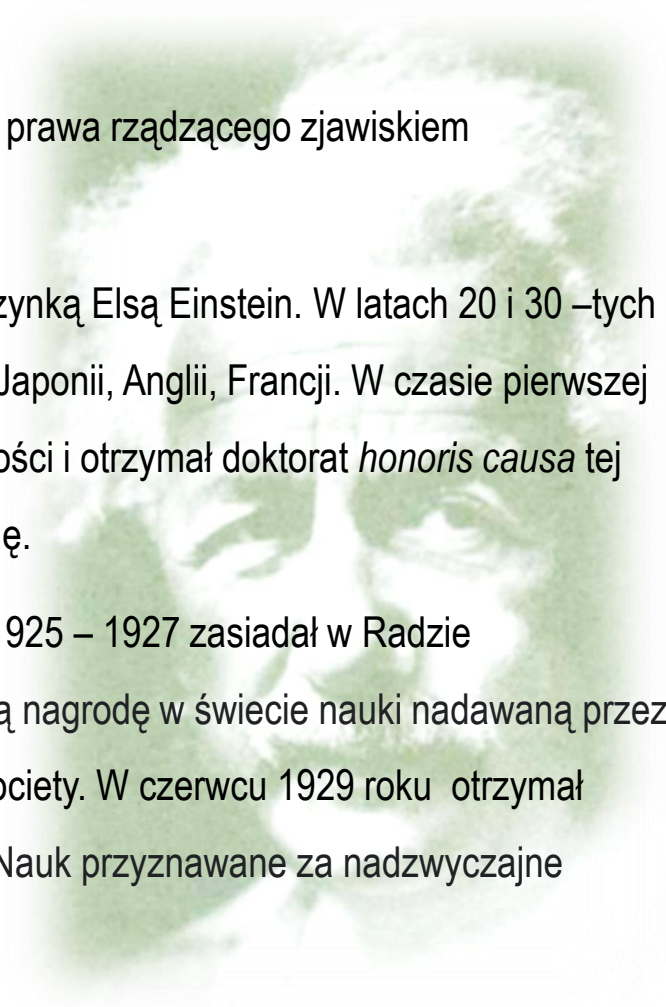
<https://www.urania.edu.pl/wiadomosci/poczdam-pol-wieku-badan-sloneca-dostepnych-w-formie-cyfrowej>

Nobel, sława, podróże

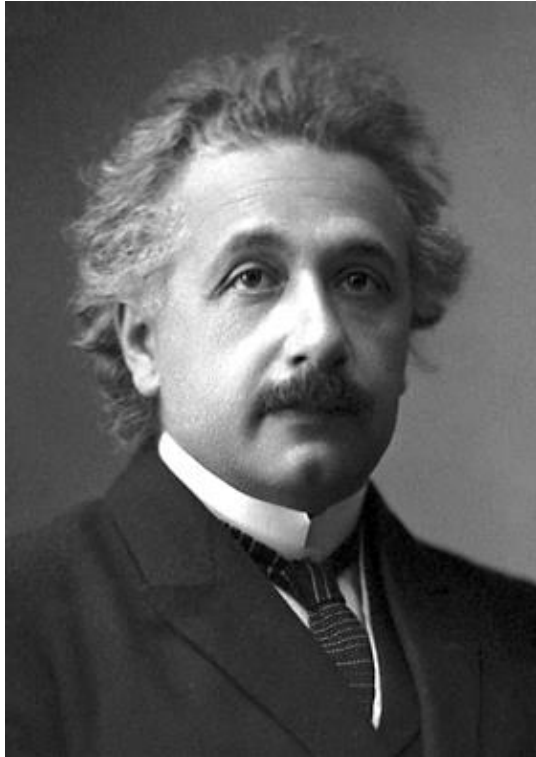
W 1921 roku za zasługi w dziedzinie fizyki teoretycznej, a w szczególności za odkrycie prawa rządzącego zjawiskiem fotoelektrycznym, Albert Einstein otrzymał Nagrodę Nobla.

W 1919 Albert rozwiódł się z Milevą i jeszcze w tym samym roku ożenił się ze swoją kuzynką Elszą Einstein. W latach 20 i 30 –tych Einstein podróżował po całym świecie, prowadząc wykłady w Stanach Zjednoczonych, Japonii, Anglii, Francji. W czasie pierwszej podróży do USA wygłosił na Uniwersytecie w Princeton cztery wykłady o teorii względności i otrzymał doktorat *honoris causa* tej uczelni. W 1925 roku odwiedził kraje Ameryki Południowej: Urugwaj, Argentynę i Brazylię.

Dzięki jego staraniom został utworzony Uniwersytet Hebrajski w Jerozolimie. W latach 1925 – 1927 zasiadał w Radzie Zarządzającej na tym uniwersytecie. W 1925 roku otrzymał Medal Copley'a - najwyższą nagrodę w świecie nauki nadawaną przez Royal Society of London, a w 1926 roku złoty medal brytyjskiego Royal Astronomical Society. W czerwcu 1929 roku otrzymał kolejne wyróżnienie, medal Maxa Plancka - najwyższe odznaczenie Pruskiej Akademii Nauk przyznawane za nadzwyczajne osiągnięcia w dziedzinie fizyki teoretycznej.

Nagroda Nobla

Medal noblowski dla laureatów z fizyki i chemii. Na awersie podobizna Alfreda Nobla, a na rewersie cytata z Wergiliusza *Inventas vitam iuvat excoluisse per artes* (uczyńmy życie lepszym przez naukę i sztukę) (nobelprize.org)

Zdjęcie z archiwum Fundacji Nobla.

Albert Einstein był aż 11 razy nominowany do tej nagrody (pierwszy raz w 1910). Ostatecznie otrzymał ją w 1922 roku za rok 1921. Przyznana została za zasługi dla fizyki teoretycznej, a zwłaszcza za odkrycie prawa efektu fotoelektrycznego.

W podróżach

Z żoną, Elsą, 1921

Albert Einstein i Elsa wśród Indian Hopi, 1931 r.

Albert i Elsa w Grand Canyon, 1931

W Urugwaju

Jednym z wielu miejsc podróży Einsteina był Urugwaj. W 2008 roku odsłonięto w Montevideo rzeźbę upamiętniającą spotkanie filozofa Carlosa Vaza Ferreiry i Alberta Einsteina. Rzeźba powstała na podstawie zdjęcia, które świadczy o spotkaniu Vaza Ferreiry i Alberta Einsteina, 24 kwietnia 1925 r. na ławce na ówczesnym Plaza Artola. To zdjęcie stanowi mały powód do dumy Urugwajczyków, ponieważ Einstein znany już na całym świecie, był tym, który poprosił o spotkanie z filozofem.

<https://www.elpais.com.uy/domingo/einstein-cuadrado.html>

<http://viajandoporuruguay.blogspot.com/2008/10/conmemoran-encuentro-entre-vaz-ferreira.html>

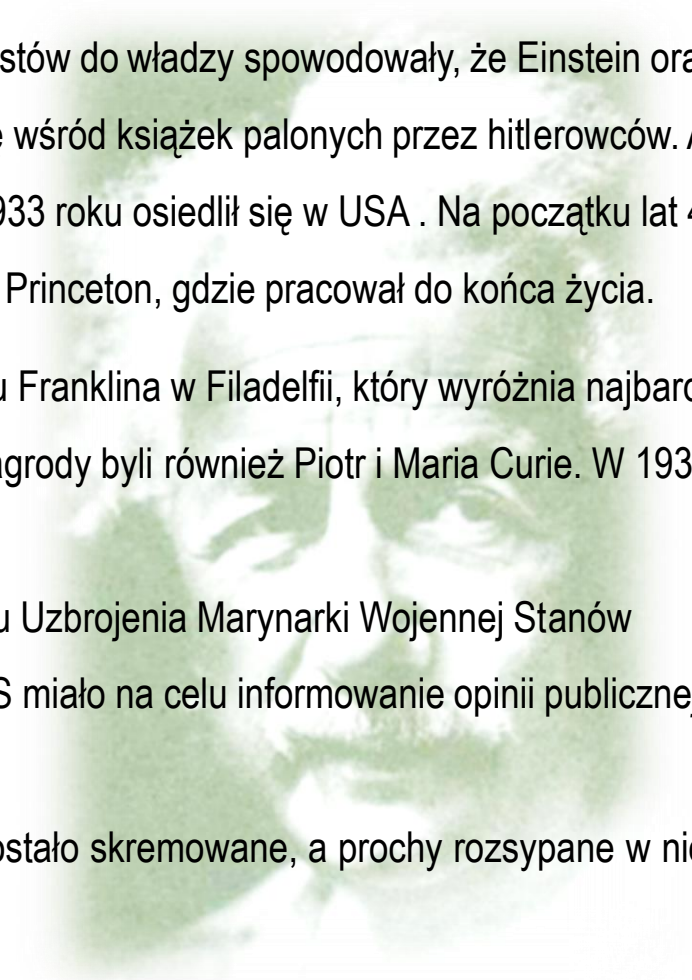
Emigracja i osiedlenie się w Stanach Zjednoczonych

Sytuacja polityczna w Europie, objęcie przez Hitlera stanowiska kanclerza Niemiec i dojście nazistów do władzy spowodowały, że Einstein oraz inni europejscy naukowcy wyemigrowali do Stanów Zjednoczonych. Publikacje Einsteina znalazły się wśród książek palonych przez hitlerowców. Albert Einstein zrezygnował z członkostwa w Pruskiej Akademii Nauk i już nigdy nie wrócił do Niemiec. W 1933 roku osiedlił się w USA. Na początku lat 40-tych otrzymał obywatelstwo Stanów Zjednoczonych. Przyjął posadę w Institute for Advanced Study w Princeton, gdzie pracował do końca życia.

W 1935 roku Einstein został uhonorowany medalem Benjamin Franklin Medal - nagrodą Instytutu Franklina w Filadelfii, który wyróżnia najbardziej utalentowanych naukowców i inżynierów, odkrywców i wynalazców na świecie. Laureatami tej nagrody byli również Piotr i Maria Curie. W 1936 roku zmarła druga żona Einsteina, Elsa.

W 1943 roku Einstein został konsultantem wydziału amunicji i materiałów wybuchowych Zarządu Uzbrojenia Marynarki Wojennej Stanów Zjednoczonych, a w 1946 przewodniczącym Emergency Committee of Atomic Scientists. ECAS miało na celu informowanie opinii publicznej o postępach w prowadzonych badaniach dotyczących konstrukcji bomby atomowej.

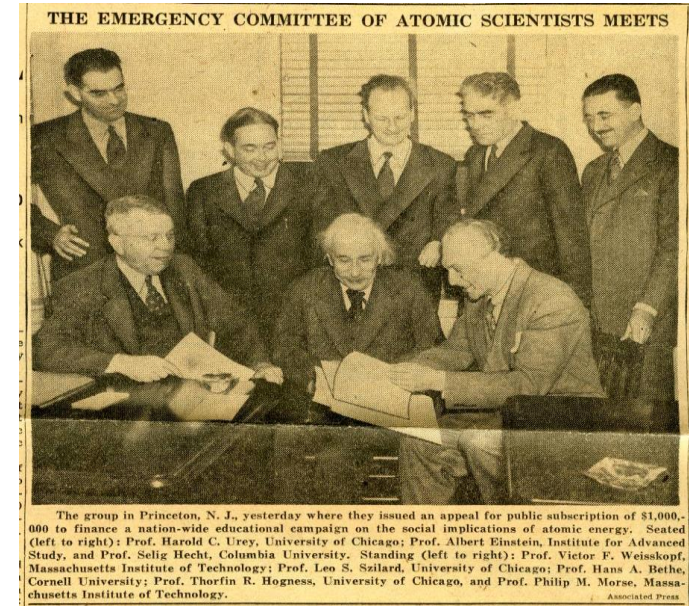
Albert Einstein zmarł 18 kwietnia 1955 roku w Princeton. Zgodnie z jego wolą, ciało Einsteina zostało skremowane, a prochy rozsypane w nieznanym miejscu.

Stany Zjednoczone

1 października 1940 r. Einstein został obywatelem USA. Razem z nim obywatelstwo amerykańskie przyjęły jego sekretarka (po lewej) i pasierbica (po prawej)

W 1946 r. A. Einstein został przewodniczącym Emergency Committee of Atomic Scientists (ECAS)

<https://paulingblog.wordpress.com/2010/08/04/the-emergency-committee-of-atomic-scientists/>

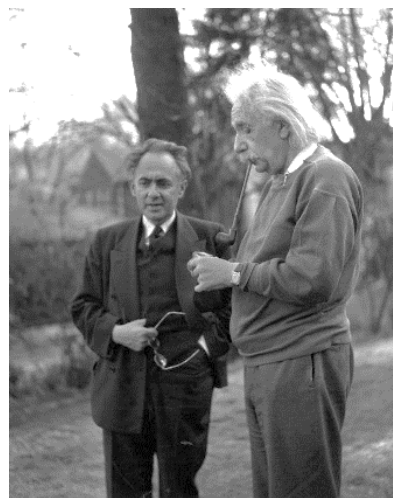

Czterech laureatów Nagrody Nobla w dziedzinie fizyki: Niels Bohr (1922), James Franck (1925), Albert Einstein (1921) i Ilse Rabi (1944). Spotkanie miało miejsce w Princeton podczas ceremonii wręczenia stopni honorowych Technion Institute of Technology (Hajfa, Izrael) Albertowi Einsteinowi i Jamesowi Franckowi.

<https://albert.ias.edu/handle/20.500.12111/1115>

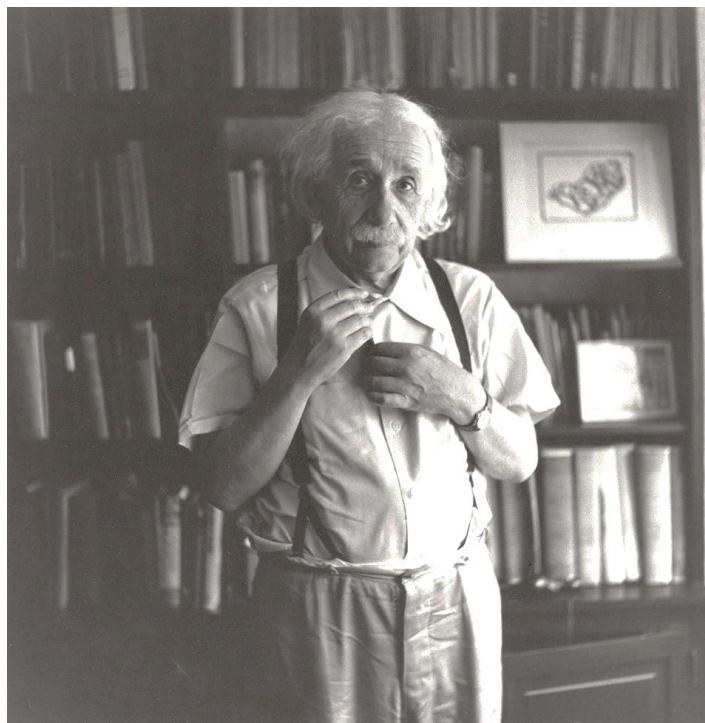

Dom Einsteina w Princeton

Albert Einstein z Otto Nathanem

<https://einstein.digitallibrary.vassar.edu/islandora/object/einstein%3A927>

Albert Einstein w swoim domu w Princeton

W Princeton

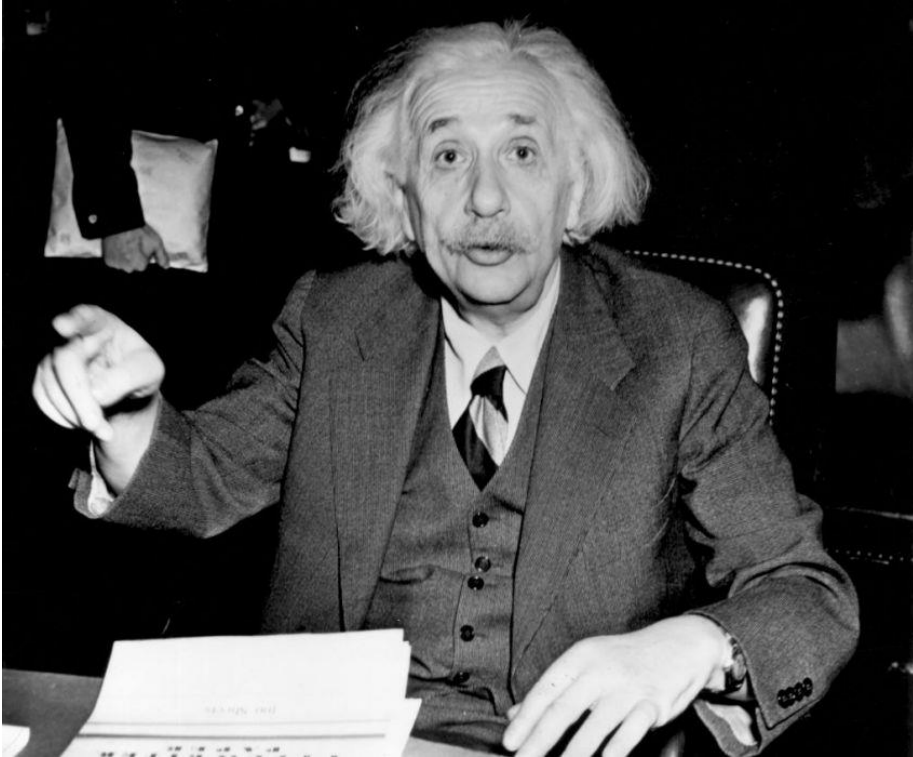

Albert Einstein z Helen Dukas i Chicko

<https://albert.ias.edu/handle/20.500.12111/1256>

Helen Dukas była od 1928 roku sekretarką Alberta Einsteina a także współautorką książek o nim. Dukas oraz Otto Nathan byli powiernikami wybranymi przez Einsteina. Zgodnie z jego testamentem posiadali oni prawa autorskie do wszystkich jego rękopisów, praw do publikacji, tantiem, umów licencyjnych.

Einstein o nauce

Studiowanie, a także dążenie do prawdy i piękna w ogóle to sfery, w których wolno nam pozostać dziećmi przez całe nasze życie.

Dedykacja Einsteina dla Adriany Enriques, ok. 22 października 1921 r. Einstein Archives

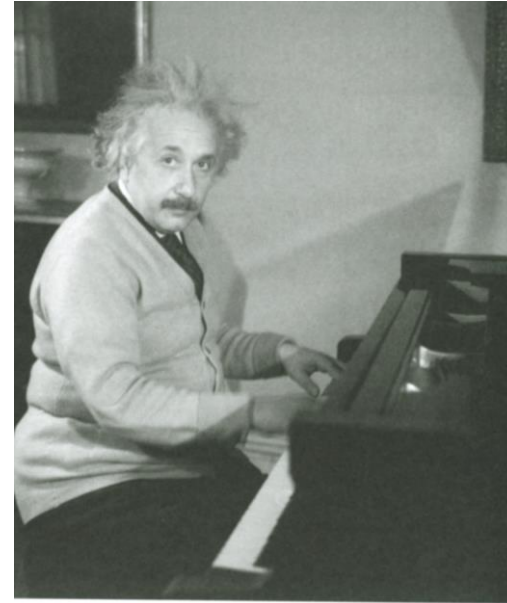
Fakty nie są najważniejsze. Zresztą, aby je poznać, nie trzeba wcale studiować na uczelni – można się ich nauczyć z książek. Istota kształcenia w szkole wyższej nie polega zatem na wpajaniu wiedzy faktograficznej, lecz na ćwiczeniu umysłu w dochodzeniu do tego, czego się nie da znaleźć w podręcznikach.

Napisane w 1921 r.; komentarz do opinii Thomasa Edisona, że nauka w szkołach wyższych jest bezużyteczna. Przytoczone W Frank, Einstein: His life and Times

A. Calaprice (zebr. i oprac.), *Einstein w cytatach*, Poltext, Warszawa 2014, s. 117-118

Muzyczne pasje

Einstein był bardzo muzykalny, do późnej starości grywał na skrzypcach. Jego ulubionymi kompozytorami byli: Bach, Corelli, Mozart, Scarlatti i Vivaldi.

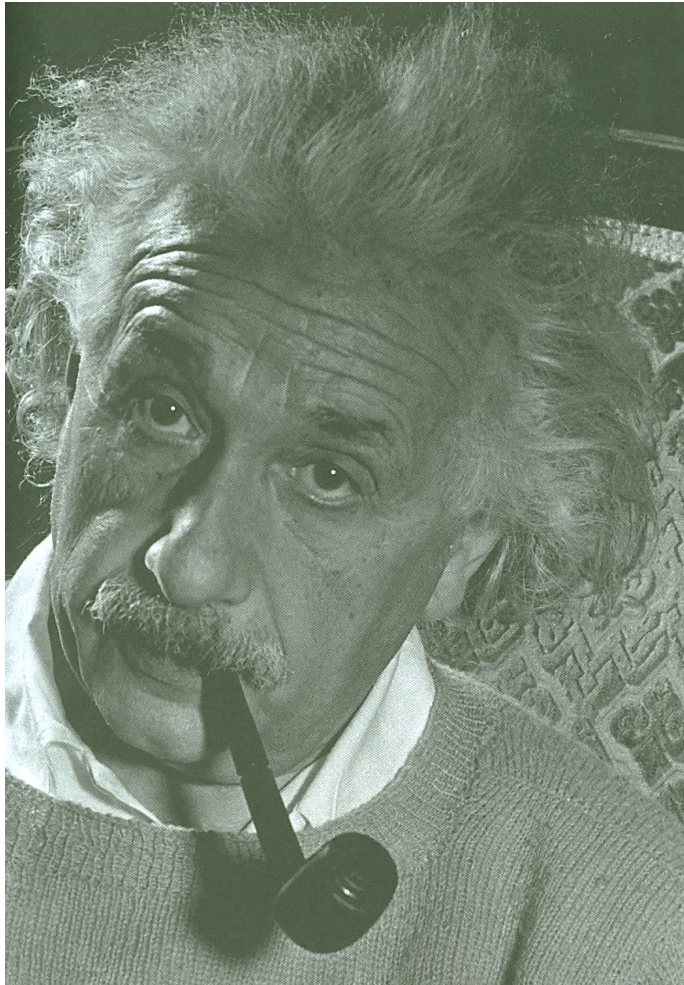

...Gdybym nie był fizykiem, zapewne zostałem muzykiem. Często zdarza mi się myśleć muzyką. Przeżywam muzyczne sny na jawie. Postrzegam swoje życie w kategoriach muzyki. (...) Najwięcej radości w życiu dają mi moje skrzypce...

Z wywiadu udzielonego G. S. Viereckowi, What life means to Einstein, „Saturday Evening Post” 26 października 1929.

A. Calaprice (zebr. i oprac.), *Einstein w cytatach*, Poltext, Warszawa 2014, s. 237

Fajka – nierozłączny rekwizyt Einsteina

Palenie fajki zapewnia spokojny i obiektywny osąd spraw ludzkich.

Einstein podobno był tak przywiązany do swojej fajki, że nie wypuścił jej z rąk nawet, gdy wpadł do wody po przewróceniu się łódki.

List Einsteina do Montreal Pipe Smokers Club, w którym przyjął on zaoferowane mu dożywotnie członkostwo, 7 marca 1950 r.. Przytoczone w „New York Times”, 12 marca 1950 r.

A. Calaprice (zebr. i oprac.), *Einstein w cytatach*, Poltext, Warszawa 2014, s. 416

Einstein był namiętym palaczem, w młodości palił cygara, potem fajkę, do której był bardzo przywiązany, nawet gdy jego stan zdrowia znacznie się pogorszył.

Był członkiem Klubu Palaczy fajek w Montrealu.

Sport, który wymaga najmniej energii...

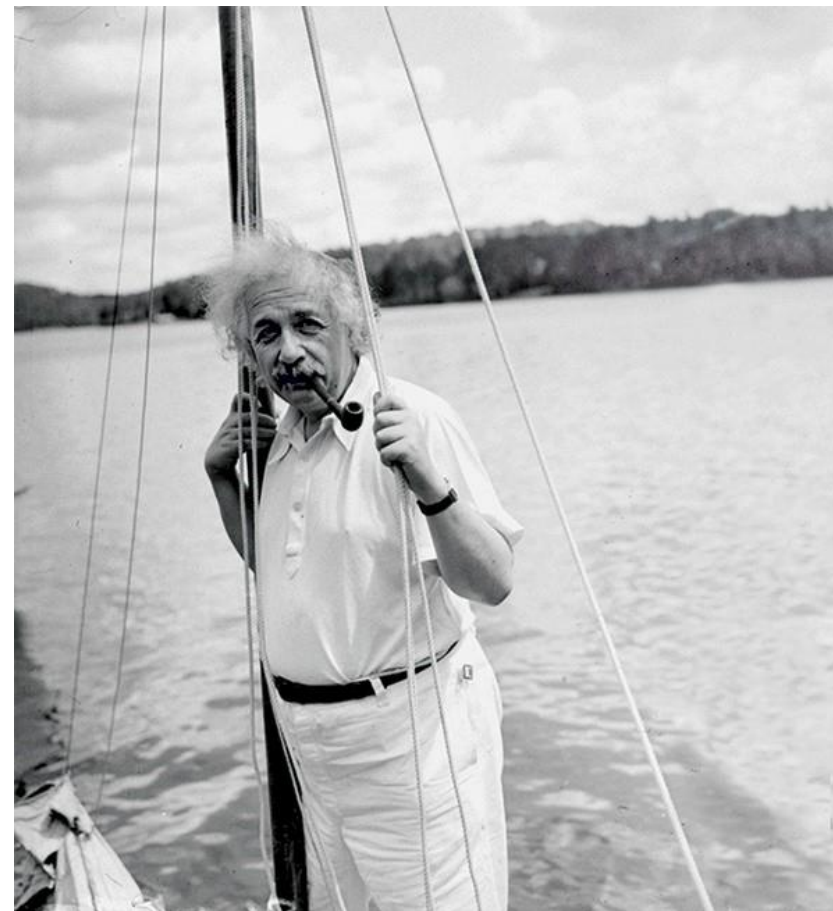
Przytoczone przez A. P. Frencha, w French, Einstein: *A Centenary Volume*, s. 61

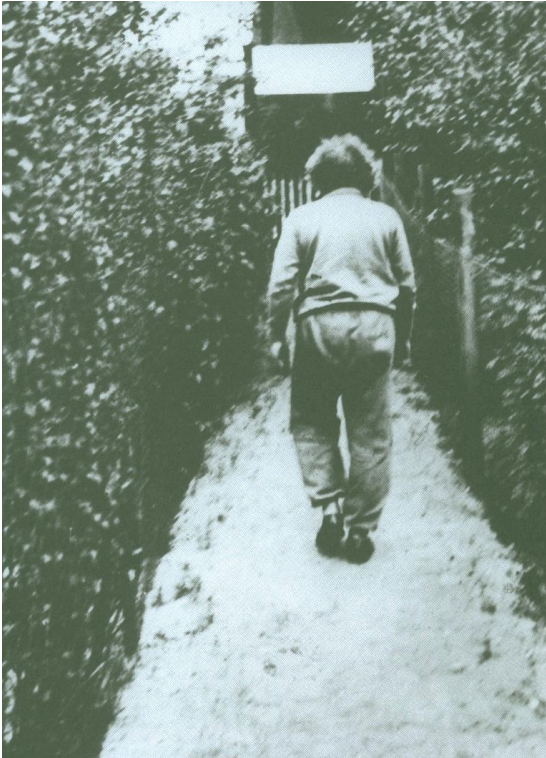
Żeglowanie po ustronnych zatoczkach u wybrzeża jest nadzwyczaj relaksujące. (...) Niczym wytrawny żeglarz mam kompas, który świeci w ciemności. Ale nie jestem zbyt utalentowany w tej sztuce i cieszę się, ilekroć uda mi się zejść z mielizny, na której osiadłem.

List do królowej belgijskiej Elżbiety, 20 marca 1954 r., Einstein Archives 32-385

A. Calaprice (zebr. i oprac.), *Einstein w cytatach*, Poltext, Warszawa 2014, s. 419

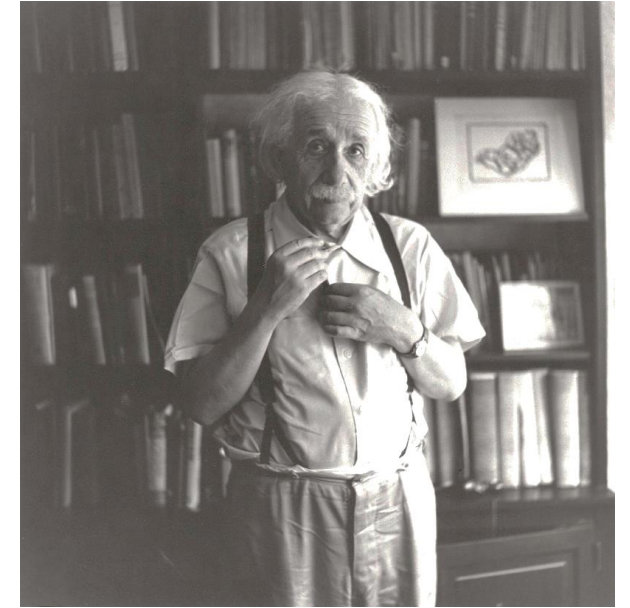
<https://www.gosc.pl/doc/2467086.Geniusz-pelen-tajemnic/2>

Nie znoszę ani nowych ubrań, ani nowych potraw

Przytoczone w: Pais, *Subtle is the lord*, s. 16

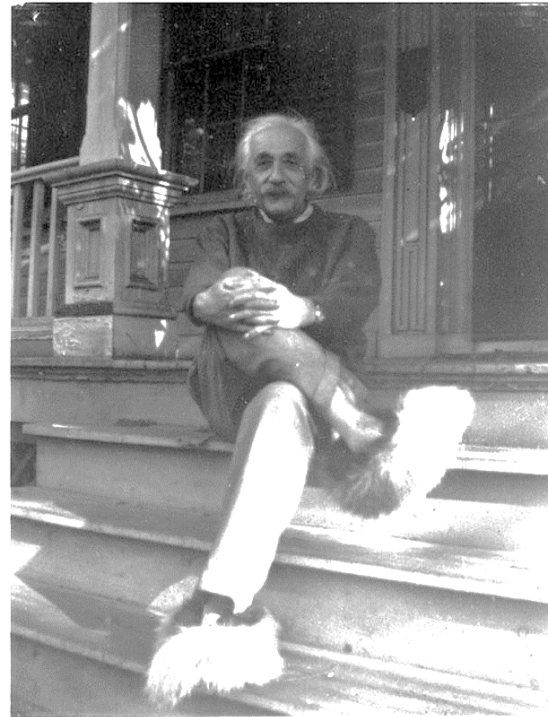
A. Calaprice (zebr. i oprac.), *Einstein w cytatach*, Poltext, Warszawa 2014, s. 394

Kiedy byłem młody, stwierdziłem, że duży palec u nogi zawsze w końcu robi dziurę w skarpetce. Więc przestałem nosić skarpetki.

Ze wspomnień Philippe'a Halsmana, 1947 – Przytoczone w; French, *Einstein: A Centenary Volume*, s. 27

A. Calaprice (zebr. i oprac.), *Einstein w cytatach*, Poltext, Warszawa 2014, s. 395

Te kapcie na pewno nie wymagały skarpet.
Zdjęcie zrobione przed domem w Princeton

Pomnik Alberta Einsteina na terenie National Science Academy w Waszyngtonie

Monumentalny posąg z brązu przedstawia Alberta Einsteina siedzącego z papierami rękopisu w dłoni. W książce, którą trzyma, wygrawerowane są trzy jego słynne równania, w tym Równania Pola Einsteina ogólnej teorii względności.

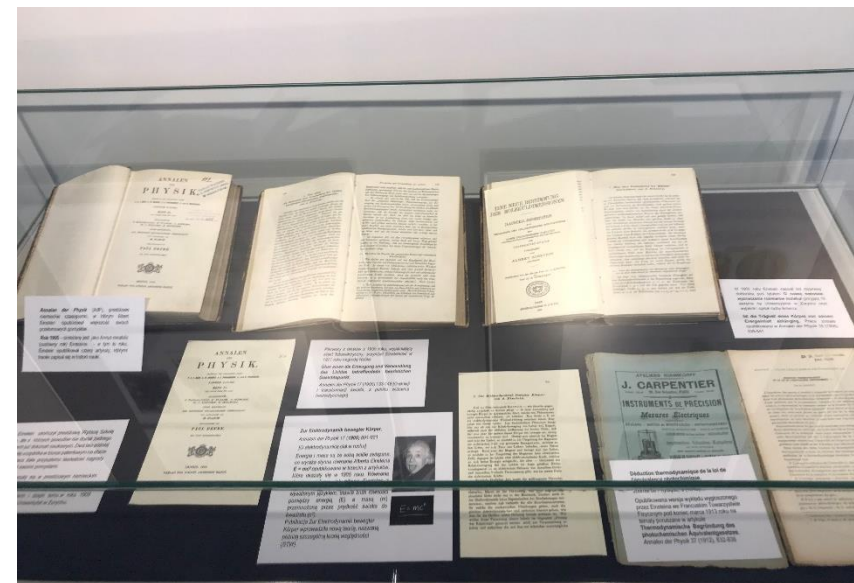
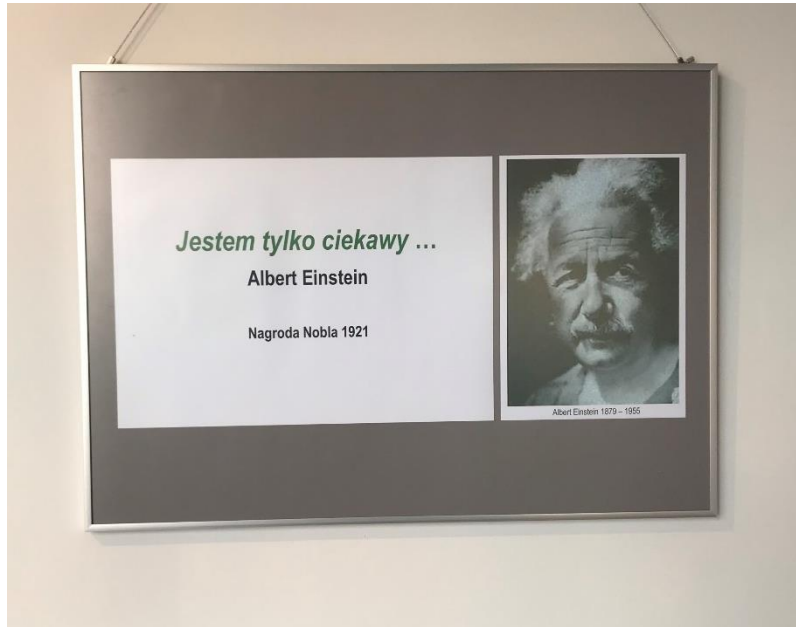
Z tyłu ławki, za posągiem, widnieją trzy słynne cytaty:

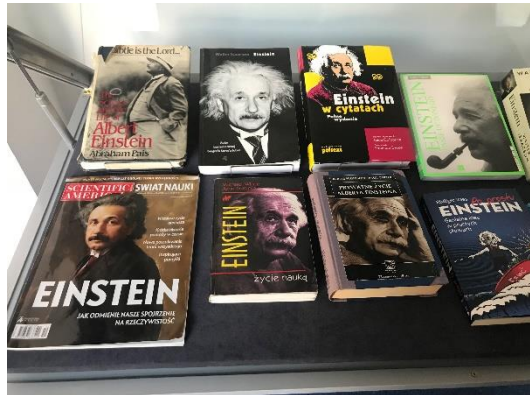
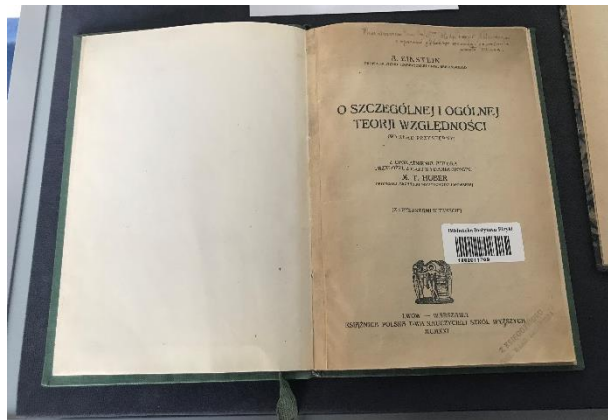
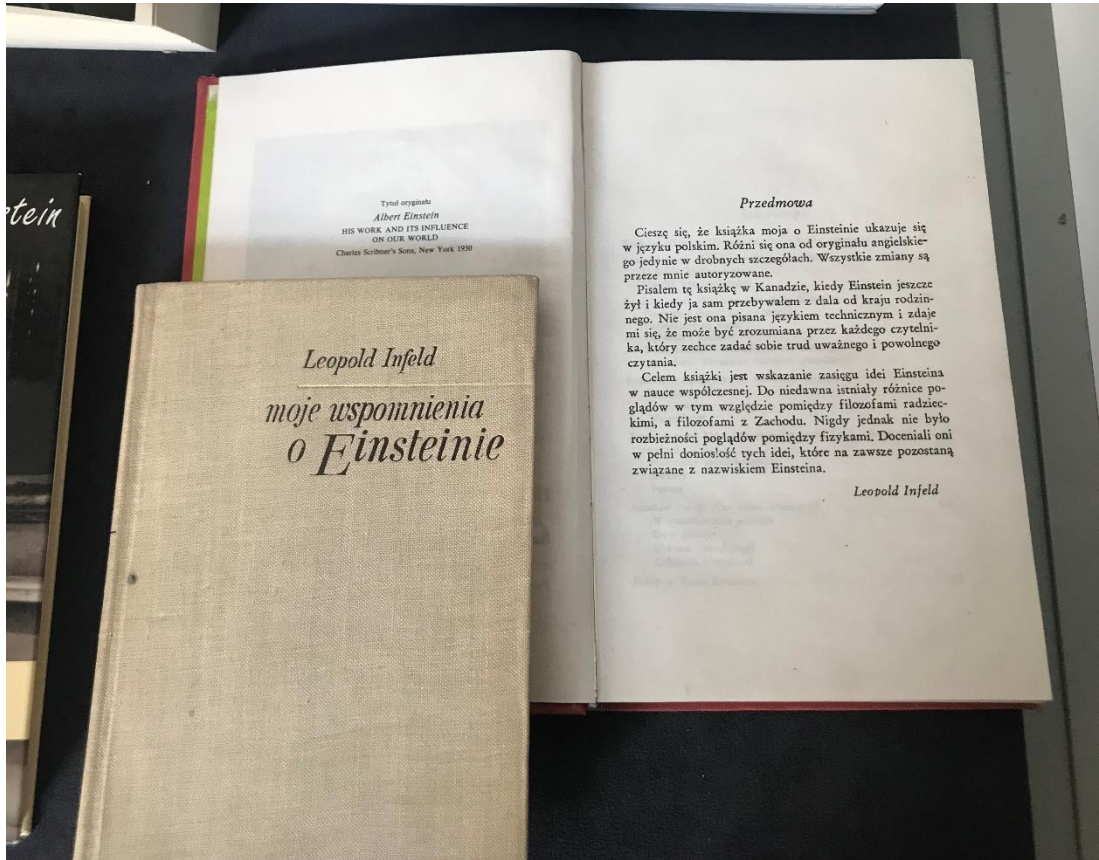
Dopóki będę miał jakikolwiek wybór w tej sprawie, będę żył tylko w kraju, w którym panuje wolność obywatelska, tolerancja i równość wszystkich obywateli wobec prawa.

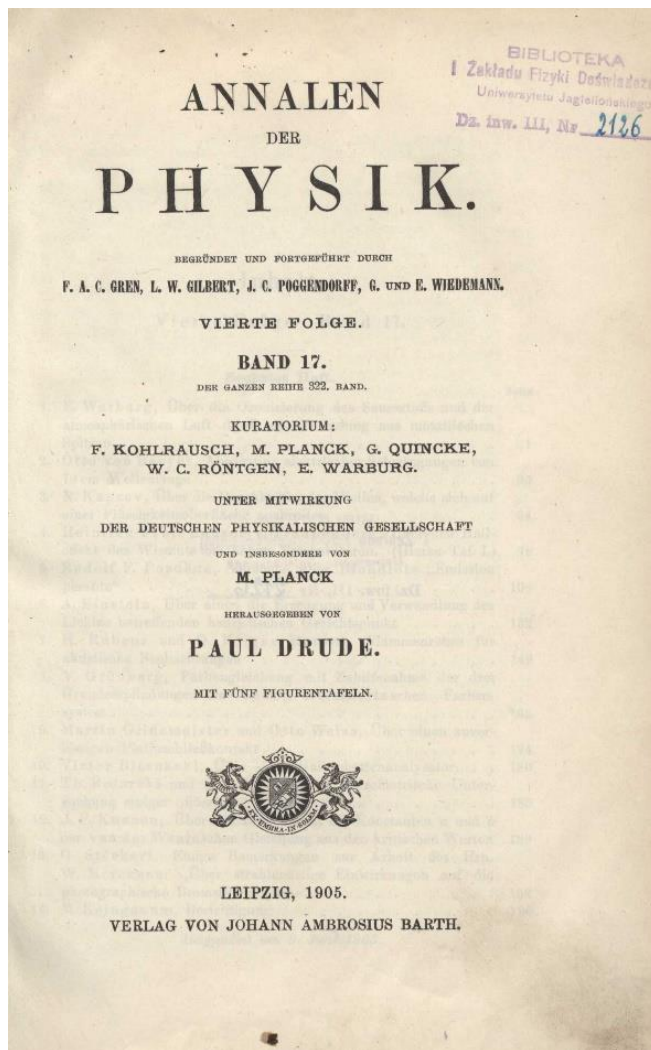
Radość i zdumienie pięknem i wspaniałością tego świata, o którym człowiek może tylko nikłe pojęcie...

Prawo do poszukiwania prawdy pociąga za sobą również obowiązek; nie wolno ukrywać żadnej części tego, co uznano za prawdziwe.

Od 15 stycznia 2022 wystawa jest prezentowana w Bibliotece WFAIS.

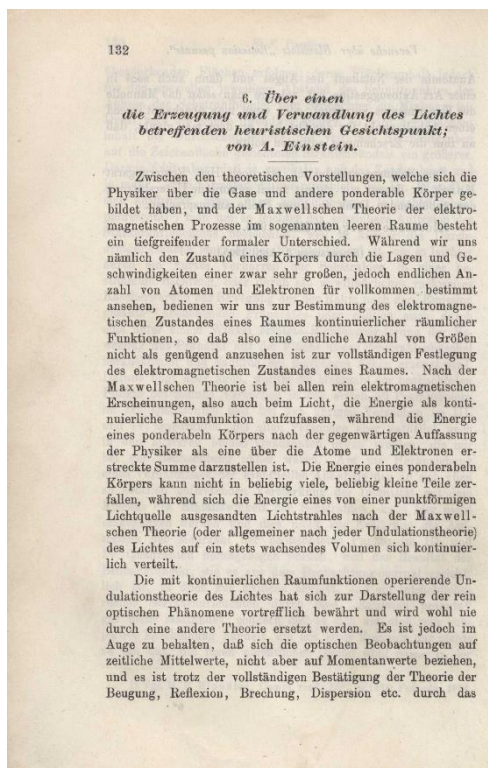

Annalen der Physik (AdP), prestiżowe niemieckie czasopismo, w którym Albert Einstein opublikował większość swoich przełomowych pomysłów.

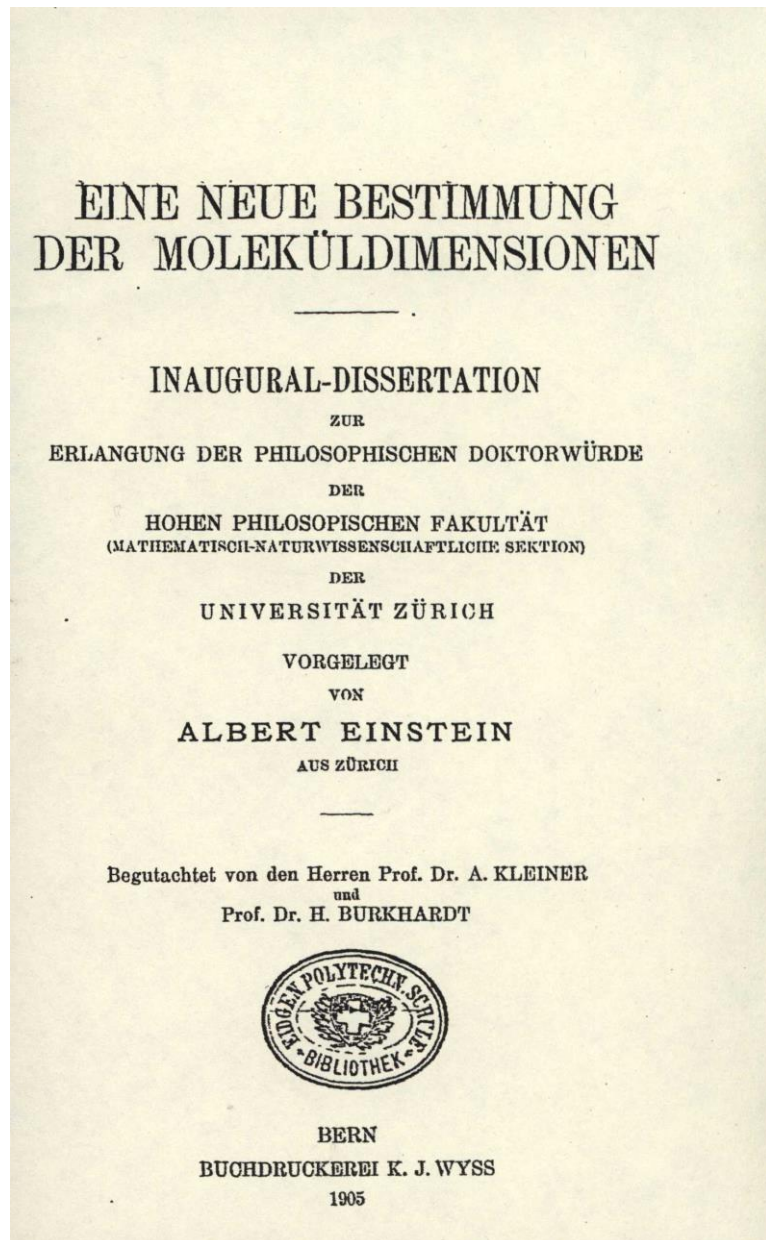
Rok 1905 – określany jest jako [*Annus mirabilis*](#) (cudowny rok) Einsteina. - w tym to roku, Einstein opublikował cztery artykuły, którymi trwale zapisał się w historii nauki.

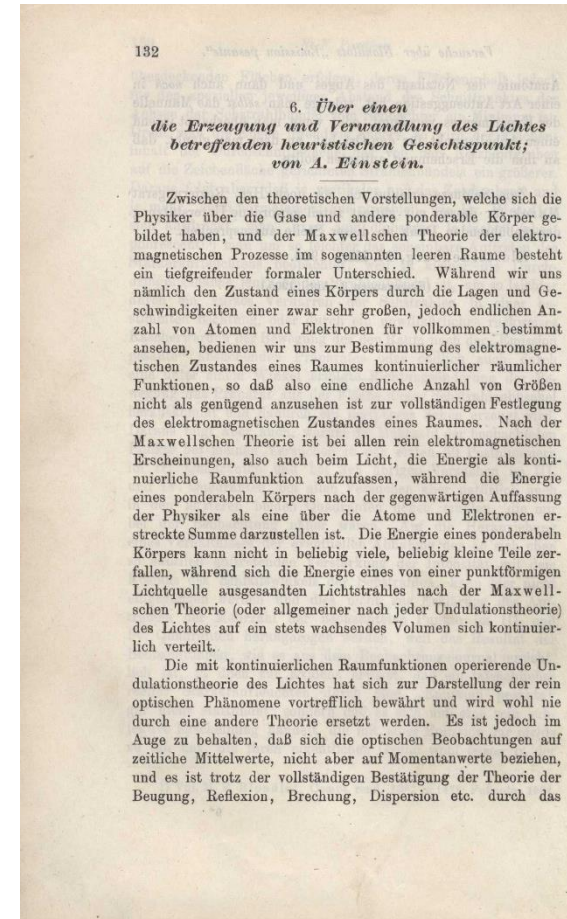
Pierwszy z tekstów z 1905 roku, wyjaśniający efekt fotoelektryczny, przyniósł Einsteinowi w 1921 roku nagrodę Nobla:

Über einen die Erzeugung und Verwandlung des Lichtes betreffenden heuristischen Gesichtspunkt,

„Annalen der Physik” 1905, 17, s.133-148 [O emisji i transformacji światła, z punktu widzenia heurystycznego]

W 1905 roku Einstein napisał rozprawę doktorską pod tytułem **Über die von molekularkinetischen** (przyjętą 19 sierpnia na Uniwersytecie w Zurychu)

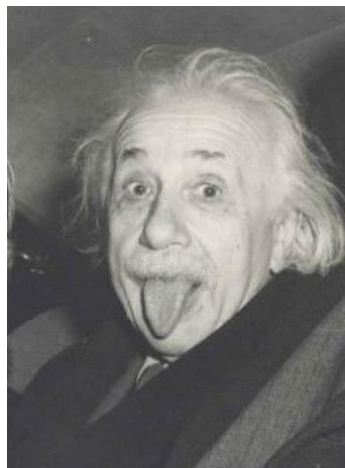

Praca została opublikowana w „Annalen der Physik” 1905, 17, s. 549-560
[O nowej metodzie wyznaczania rozmiarów molekuł]

3. Zur Elektrodynamik bewegter Körper; von A. Einstein.

Daß die Elektrodynamik Maxwells — wie dieselbe gegenwärtig aufgefaßt zu werden pflegt — in ihrer Anwendung auf bewegte Körper zu Asymmetrien führt, welche den Phänomenen nicht anzuhaften scheinen, ist bekannt. Man denke z. B. an die elektrodynamische Wechselwirkung zwischen einem Magneten und einem Leiter. Das beobachtbare Phänomen hängt hier nur ab von der Relativbewegung von Leiter und Magnet, während nach der üblichen Auffassung die beiden Fälle, daß der eine oder der andere dieser Körper der bewegte sei, streng voneinander zu trennen sind. Bewegt sich nämlich der Magnet und ruht der Leiter, so entsteht in der Umgebung des Magneten ein elektrisches Feld von gewissem Energiewerte, welches an den Orten, wo sich Teile des Leiters befinden, einen Strom erzeugt. Ruht aber der Magnet und bewegt sich der Leiter, so entsteht in der Umgebung des Magneten kein elektrisches Feld, dagegen im Leiter eine elektromotorische Kraft, welcher an sich keine Energie entspricht, die aber — Gleichheit der Relativbewegung bei den beiden ins Auge gefaßten Fällen vorausgesetzt — zu elektrischen Strömen von derselben Größe und demselben Verlaufe Veranlassung gibt, wie im ersten Falle die elektrischen Kräfte.

Beispiele ähnlicher Art, sowie die mißlungenen Versuche, eine Bewegung der Erde relativ zum „Lichtmedium“ zu konstatieren, führen zu der Vermutung, daß dem Begriffe der absoluten Ruhe nicht nur in der Mechanik, sondern auch in der Elektrodynamik keine Eigenschaften der Erscheinungen entsprechen, sondern daß vielmehr für alle Koordinatensysteme, für welche die mechanischen Gleichungen gelten, auch die gleichen elektrodynamischen und optischen Gesetze gelten, wie dies für die Größen erster Ordnung bereits erwiesen ist. Wir wollen diese Vermutung (deren Inhalt im folgenden „Prinzip der Relativität“ genannt werden wird) zur Voraussetzung erheben und außerdem die mit ihm nur scheinbar unverträgliche

$$E = mc^2$$

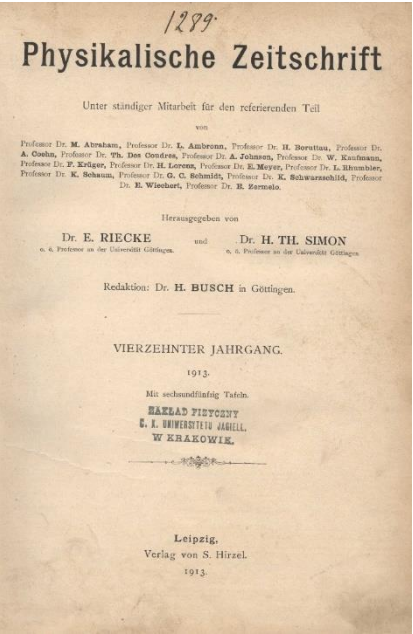
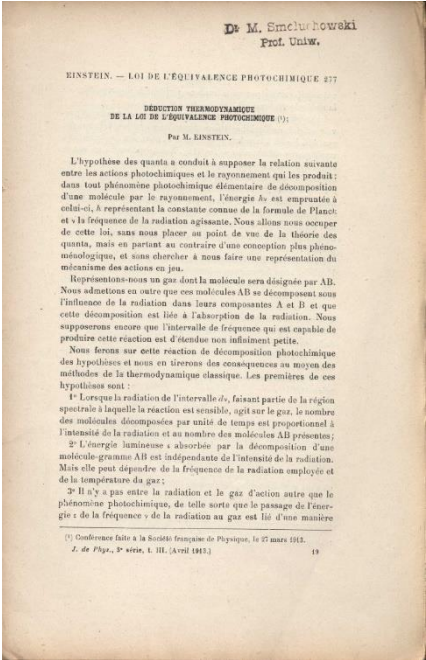
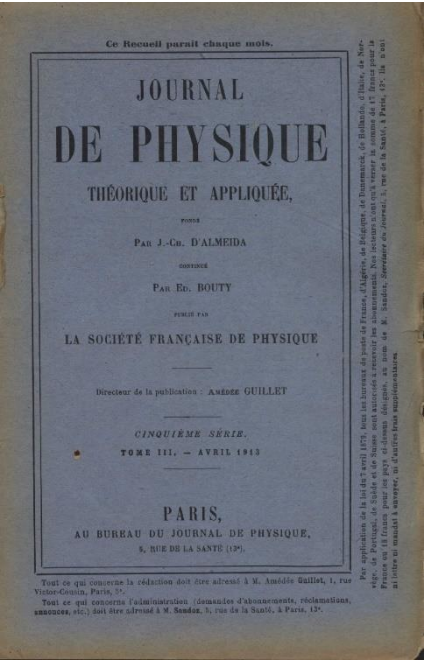
A. Einstein, *Zur Elektrodynamik bewegter Körper*,

„Annalen der Physik“ 1905, 17, s. 891-921. [O elektrodynamice ciał w ruchu]

Energia i masa są ze sobą ściśle związane, co wyraża słynne równanie Alberta Einsteina $E = mc^2$ opublikowane w trzecim z artykułów, które ukazały się w 1905 roku. Równanie równie popularne, jak zdjęcie Einsteina z wywalonym językiem, stawia znak równości pomiędzy energią (E) a masą (m) przemnożoną przez prędkość światła do kwadratu (c^2).

Publikacja *Zur Elektrodynamik bewegter Körper* wprowadziła nową teorię, nazwaną później szczególną teorią względności (STW).

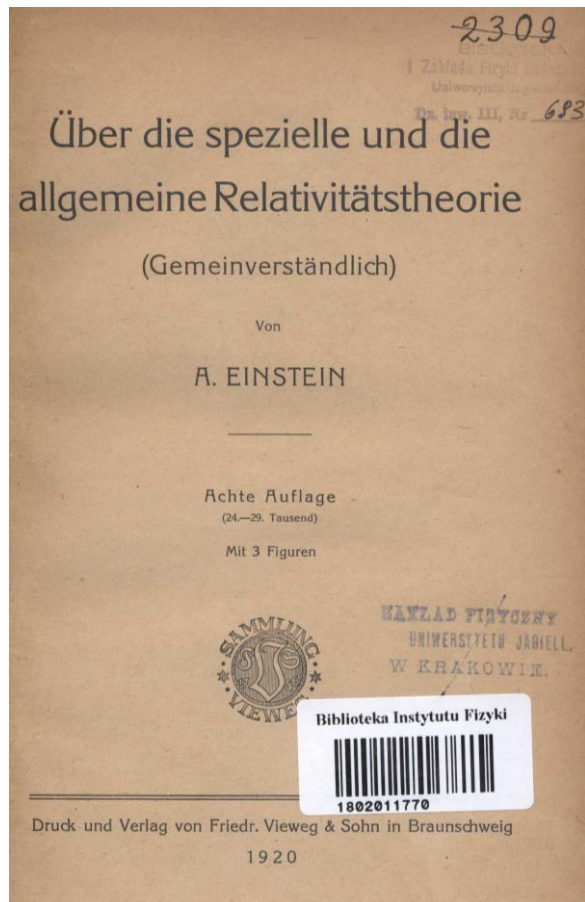
W trakcie swojej kariery naukowej napisał ponad 300 artykułów, które publikował głównie w „Annalen der Physik” ale także w „Beiblätter zu den Annalen der Physik”, „Physikalische Zeitschrift”, „Journal de Physique”, „Archives des sciences physiques et naturelles”, „Zeitschrift für Mathematik und Physik”, „Naturwissenschaften”, „Reviews of Modern Physics”, „Zeitschrift für Physik”, „Canadian Journal of Mathematics”, „Annals of Mathematics”.

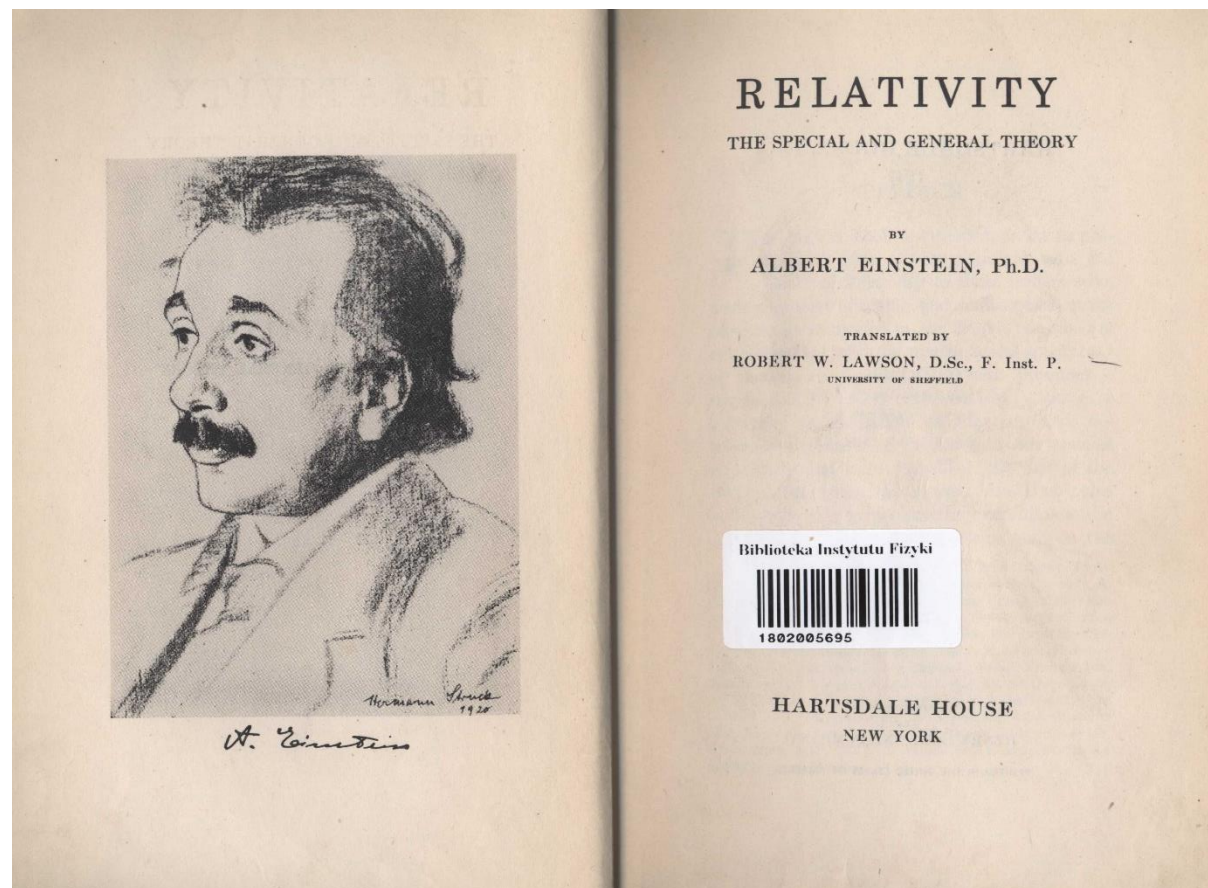
A. Einstein, *Déduction thermodynamique de la loi de l'équivalence photochimique*, „Journal de Physique” 1913, 3, s. 277-282.
Opublikowana wersja wykładu ogłoszonego przez Einsteina we Francuskim Towarzystwie Fizycznym pod koniec marca 1913 roku na tematy poruszane w artykule A. Einstein, *Thermodynamische Begründung des photochemischen Äquivalentgesetzes*, „Annalen der Physik” 1912, 37, s. 832-838.

A. Einstein, *Zum gegenwärtigen stande Gravitationsproblems*, „Physikalische Zeitschrift” 1913, 14, s. 1249-1266.
Wykład Einsteina na 85. Kongresie Niemieckich Przyrodników i Lekarzy w Wiedniu na temat ogólnej teorii względności.

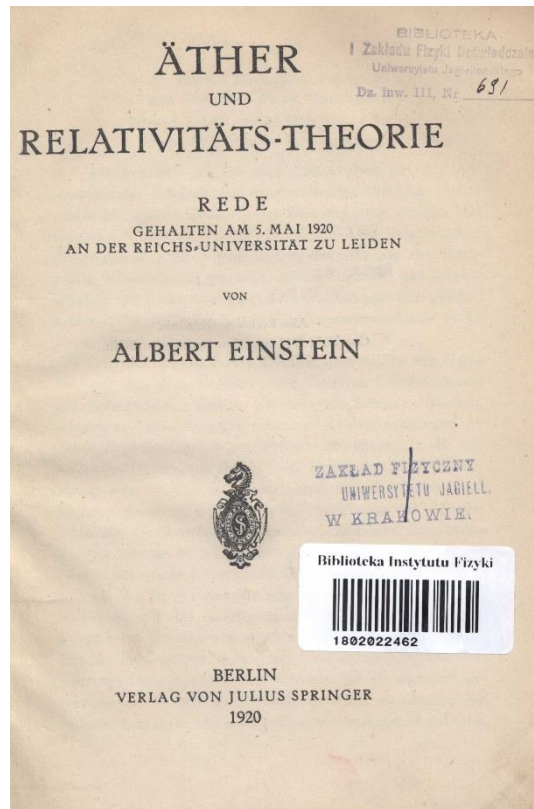
BIBLIOGRAPHICAL REVIEW 193

Über die spezielle und die allgemeine Relativitätstheorie (gemeinverständlich) / von A. Einstein.
Braunschweig : F. Vieweg, 1920, 8. Aufl.

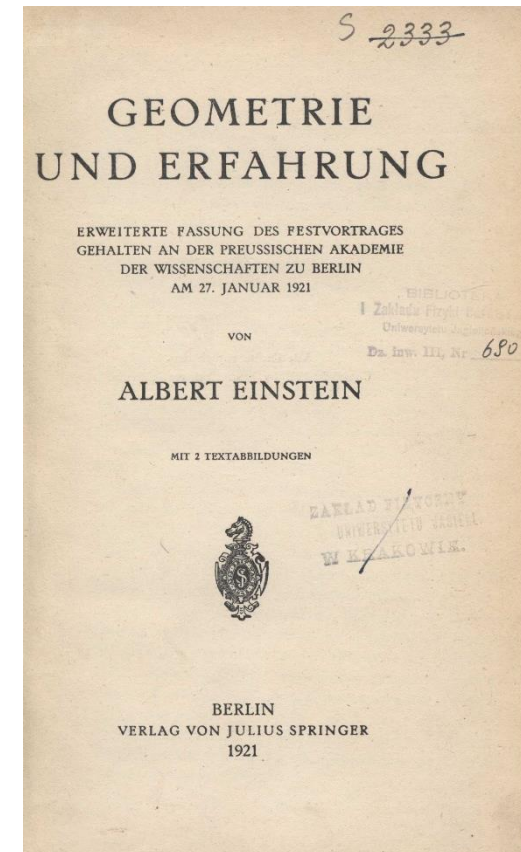
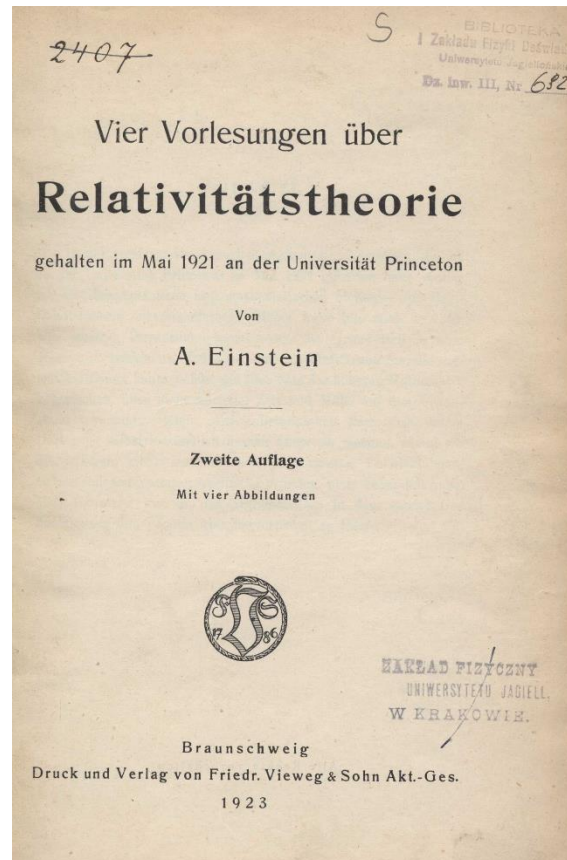
Relativity : the special and general theory / by Albert Einstein ; transl. by Robert W. Lawson.
New York : Harstdale Hause, 1947

Vier Vorlesungen über Relativitätstheorie
Wykłady Einsteina w maju 1921 r. na
Uniwersytecie Princeton

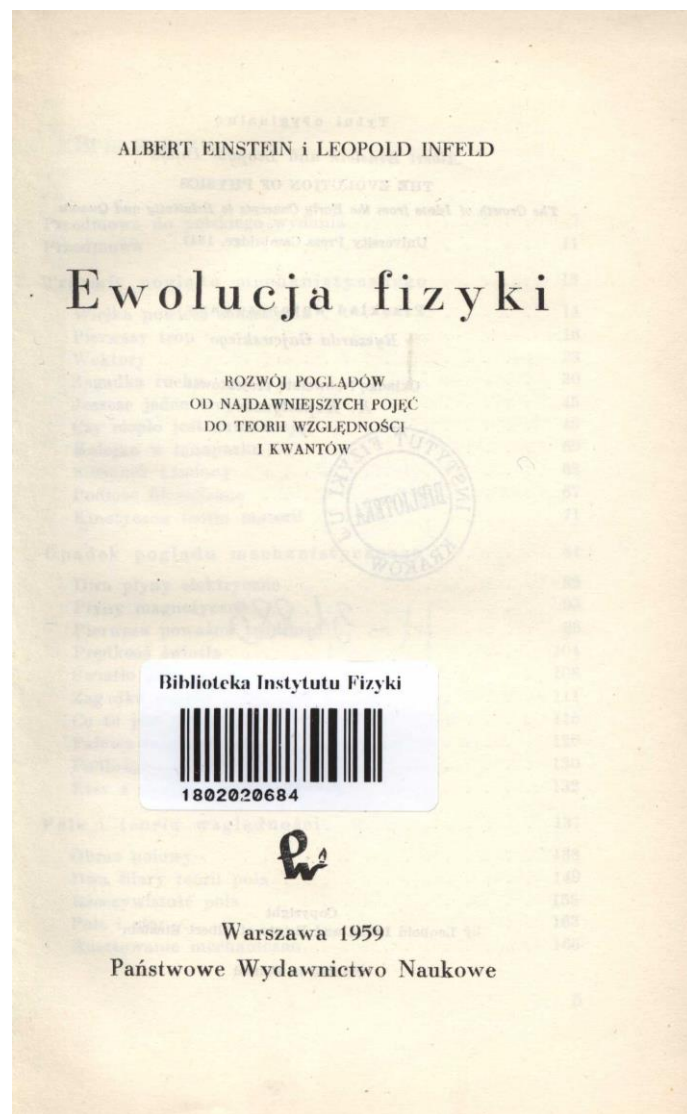
Äther und Relativitäts

Wykład Einsteina na Uniwersytecie w Leiden
5 maja 1920 roku z okazji jego powołania na
profesora wizytującego

Geometrie und Erfahrung

Rozszerzona wersja wykładu wygłoszonego w
Pruskiej Akademii Nauk w Berlinie 27 stycznia 1921 r.

Ewolucja fizyki to wspaniała książka niezwykłych autorów – plon rozmów Leopolda Infelda (1898-1968) i Alberta Einsteina, prowadzonych podczas lat wspólnej pracy w Princeton. To głęboka opowieść o fizyce bez wzorów. Książka popularnonaukowa, która jako pierwsza w historii (jeszcze przed *Krótką historią czasu* Stephana Hawkinga) gościła wiele tygodni na listach bestsellerów, wspinając się nawet na pierwsze miejsce. Do chwili obecnej ukazało się blisko 200 wydań **Ewolucji fizyki** w niemal wszystkich językach świata.

W przedmowie znajdujemy następującą deklarację autorów:

Książka ta jest gawędą, w której udział biorą czytelnik i autorzy. Możesz ją, Czytelniku, znaleźć nudną lub ciekawą, nużącą lub fascynującą, jednakże cel nasz będzie osiągnięty, jeśli te kartki dadzą Ci choć częściowy obraz odwiecznej walki odkrywczego umysłu ludzkiego o pełniejsze rozumienie praw rządzących zjawiskami fizycznymi.

Dziś można już z całą pewnością powiedzieć, że cel autorów został zrealizowany na wielką skalę.

https://www.proszynski.pl/Ewolucja_fizyki-p-746-.html

Wystawa została przygotowana przez Bibliotekę WFAIS UJ z okazji 100 rocznicy przyznania
Albertowi Einsteinowi Nagrody Nobla 1921 – 2021

Autor i przygotowanie wystawy: Jadwiga Wichman
Prezentacja i zdjęcia: Jadwiga Wichman

